

Chris Slabbinck, bedrijfsleider Gravelart bvba

“Van je dromen doelen maken, dat is de kunst”

Christina Van Geel, Stem & Pen

“De kwaliteit van uw vragen zal de kwaliteit van mijn antwoorden bepalen”, zo begint Chris Slabbinck (45 jaar), zaakvoerder van Gravelart uit Zedelgem, het gesprek met een kwinkslag. Gravelart is gespecialiseerd in siergrind, lava en een uitgebreid gamma tuin- en vijverproducten. Alles wat in de bodem zit dus. “In de grond zijn we goed”, knipoogt Chris. Een samenhangend verhaal heeft hij niet, beweert hij. Bij hem vertrekt alles vanuit ‘goeste’, passie en wilskracht. Een groot respect ook voor de mens en de natuur. Daarop bouwt hij zijn leven en zijn onderneming. Weten wat je wil, wat je dromen zijn en dan van je dromen doelen maken. Daar is Chris Slabbinck keigoed in.



Chris Slabbinck: “ik heb ooit een studie gelezen over de relatie tussen succes en weten wat je wil. Ze hadden kinderen van twaalf jaar gevraagd of ze wisten wat ze later wilden bereiken. Slechts vijf procent wist dit en van die vijf procent had later maar liefst negentig procent een succesvolle carrière. Straf! Ik was ook zo’n kind. Ik wist zeer goed wat ik wilde. Mijn vader had een transportbedrijf. Die camions vond ik de max! Toen wist ik al dat ik de zaak wilde verderzetten. Mijn vader en ik, dat was hard tegen onzacht. Hij was een man van een heel andere generatie, geboren in de jaren '30, de oorlog meegemaakt. Hij had leren overleven en dat heeft hem hard gemaakt. Praten was zijn fort niet en ik ben iemand die graag in dialoog gaat. Conflict dus. Rond mijn twintigste ben ik dan ook beginnen te twijfelen of samen met hem in de zaak stappen wel een goed idee was.

Bij de rijkswacht!

Op een dag was ik met mijn vader zand gaan laden op een plek waar de rijkswacht kwam trainen met hun Puma helikopters. Ik zag die mannen aan touwen hangen onder de helikopter. Da’s iets voor mij, dacht ik! Niet veel later heb ik me aangemeld bij de rijkswacht, bij de Groep Diane. Kwam ik daar bij het intakegesprek een overste tegen die helemaal mijn pa was, een ongelofelijk autoritaire kerel die totaal niet openstond voor gesprek. Dat was meteen het einde van mijn carrière bij de rijkswacht. (lacht) Ik heb geen probleem met gezag, wel met gebrek aan dialoog. Autoriteit moet er zijn, dat is niet per definitie negatief. Maar dat moet wel gedragen zijn door menselijke waarden. Anders stopt het voor mij.

Chris ziet ze vliegen

Terug naar het transportbedrijf van mijn

pa dus en toen ik 23 was heb ik de zaak overgekocht. Maar na één week dacht ik: “Dju vent, met camions zand vervoeren, ga ik dat 45 jaar volhouden?!” Wat zou ik met die camions kunnen doen dat ik wél graag deed, vroeg ik me af. Zo kwam het idee om niet enkel materiaal te vervoeren, maar ook te verkopen.

In 2000 kocht ik voor het eerst een vrachtreisje geel grind uit Luxemburg. Toen we de lading losten op de koer, zei mijn vader: “Zie gie zot?! Aan wie ga je dat kwijt geraken?” (lacht) Op veertien dagen tijd was ik de hele voorraad kwijt. Ik had er twintigduizend frank aan verdiend. Een hoop meer dan we verdienden met het transport van zand. Daar zag ik toekomst in. Ik vloog in die tijd met een paramoteur, een parachute met een motortje. In de vakantie en tijdens de weekends vloog ik met dat ding rond op zoek naar grindgroeven. En als ik vanuit de lucht interessante groeven gevonden had, reed ik er met de camion naartoe om zaken te doen. Zo is Gravelart ontstaan uit de schoot van transportbedrijf Slabbinck, uit passie en gedrevenheid, uit goesting. Dat moet je hebben in het leven.

Groeien in begrip

Wat kunstwetenschapper **Laura Van Wingen** doet met Kunstbaan vind ik gewoon de max. Laura maakt kunst met

volwassenen met een verstandelijke beperking. Haar doel is het sociale weefsel van onze maatschappij versterken door die mensen in contact te brengen met ondernemingen. Heel concreet: bij Gravelart gingen drie mensen met een beperking een tiental dagen aan de slag met allerlei stenen die ze bij ons op het terrein vonden. Dat resulteerde in 'den bol', een wereldbol met lavastenen en gouden werelddelen die de waarde van onze planeet uitbeeldt. Dat kunstwerk kreeg een centrale plaats op ons bedrijfsterrein.

Dat hele project was ook een eyeopener voor onze medewerkers. Ze zijn het niet gewoon om samen te werken met mensen met een beperking. In het begin waren ze heel onwennig. Maar na een paar dagen zag je die twee groepen naar elkaar toe groeien. Je zag een band en begrip ontstaan. Ik ben er zeker van dat veel collega's nu heel anders kijken naar mensen met een beperking. Dat vind ik een wezenlijke verplichting van een bedrijf: mensen inzichten geven, en los van het werk je mensen helpen groeien

Begin de dag met 'goeste'

Ook het milieu speelt een belangrijke rol in ons verhaal. Bij Gravelart werken we met waterdoorlatende materialen. Als je beton of asfalt giet, dood je al het leven daaronder. En in een tuin zonder wormen of insecten kan er niks groeien. Met waterdoorlatende materialen bewaar je het bodemleven. Eigenlijk is het poepsimpel, maar je moet het willen inzien en ernaar willen handelen: het leven dat onze 'bol' geeft, moet je onderhouden. We moeten echt stoppen met alle leven eruit te zuigen.

Er zijn twee motivaties om dingen te doen: van pijn weg en naar plezier toe. Het probleem is dat mensen op dit moment nog niet genoeg beseffen hoeveel pijn we onszelf doen door het milieu kapot te maken. En als we het voelen is het te laat.

Nog iets waar ik van wakker lig, is ons gebrek aan vechtlust. In 2008 was ik op commercieel avontuur in China. Ik heb daar jonge gasten gesproken die straalden van de goesting en de daadkracht. Echte aanpakkers. Dat zijn we toch een beetje kwijtgeraakt in Europa. We zijn het slachtoffer geworden van onze eigen weelde. We hangen in onze hangmat en eten alles op wat onze voorouders hebben opgebouwd. Wat doe je eraan? Er niet over zagen en klagen maar zelf als mens en als ondernemer het voorbeeld geven. De dag beginnen met 'goeste'.

Je kan de toekomst niet voorspellen, maar je kan ze wel máken.

Geluk is voor mij wanneer de omstandigheden de verwachtingen invullen. Ik heb veel verwachtingen in

het leven, maar ik ben ook heel gelukkig. Mensen spreken soms van visionairs, ik vind dat dikke bullshit. Visionairs bestaan niet. Mensen hebben een idee en werken er naartoe. Plots wordt dat idee dan realiteit. Een gewenste toestand wordt een werkelijke toestand. Maar daarvoor moet je wel actie ondernemen, alleen dan kan een idee realiteit worden. Je kan niet in de toekomst kijken, maar je kan ze wel máken.

Als ik een idee heb, komt het vaak uit omdat ik ervoor werk. De verantwoordelijkheid ligt uiteindelijk bij jezelf. Ik geloof in goal setting, doelen stellen. En als je doelen stelt, geraak je altijd veel verder dan je had voorzien. Als je weet waar je naartoe wil, is de kans veel groter dat je er geraakt."

www.gravelart.be



Het leven dat onze 'bol' geeft, moet je onderhouden. We moeten echt stoppen met alle leven eruit te zuigen.

Chris Slabbinek

(foto Jan)